

Am avut cronici foarte laudative, dar și cronici care se delimitau de concepția mea despre Hamlet. Mi se pare mult mai interesant așa.

— **Îmi îngădui să citez din nou dintr-o cronică intitulată „Hamlet: un eveniment“:** „Nu poate fi pusă în discuție legitimitatea tentativei regizorului român Dinu Cernescu de a prezenta un Hamlet diferit. Dealtminteri, diferit de ce? Fiecare interpretare substanțială, importantă a capodoperei lui Shakespeare a fost, necesarmente, diferită de celelalte... «Putem alege» spunea Jan Kott, Calitatea acestei alegeri poate fi judecată răspunzând la două întrebări simple: Mai întâi: este ea realmente contemporană, adică semnificativă pentru preocupările și neliniștile existențiale ale omului care trăiește în 1984 pe planeta Pământ? Apoi: rădăcinile ei se află realmente în spiritul profund al textului shakespearean? După părerea mea, în ceea ce privește spectacolul de la Habimah, răspunsul la ambele întrebări este un da pronunțat cu entuziasm“.

— Și aici, la Teatrul Național Habimah, m-am bucurat de colaboratori admirabili. Decorurile și costumele au aparținut Lidiei Pincus-Gani, muzica — lui Yossi Mar-Haim, dintre interpreți, îi nu-

mesc pe Moshe Beker (Hamlet), Shlomo Bar-Shavit (Polonius), Lia Keonig (Regina), Sasson Gabay (Claudius) și Amira Polan (Ofelia). Dar toată trupa a fost excelentă.

— **Cum pot fi caracterizați actorii acestor două teatre în care ai lucrat?**

— Au o pregătire profesională foarte solidă, o școală de teatru cu serioase tradiții. Sunt extrem de serioși, muncitori, exigenți cu ei înșiși. Și, nu în ultimul rând, sunt entuziaști până la dăruirea totală. Nu refuză nici un efort. Am să dau un exemplu pentru a ilustra climatul de seriozitate și rigoare profesională în care am lucrat. Stabilisem, prin contract, data premierei. În ziua cind am început repetițiile, am fost rugat să devansez cu trei zile această dată, pentru a ne încadra în programul exact pe termen lung al teatrului. Am cerut să mă consult cu trupa și am căpătat de îndată azeziunea tuturor, deși toate astea presupuneau un considerabil efort suplimentar. Voi reveni cu plăcere în mijlocul lor.

— **Veți reveni?**

— Da. Chiar în această toamnă voi monta pe scena Teatrului Național Habimah *Regele Lear* de Shakespeare.

Virgil MUNTEANU

NOTE

Folcloristice

La Editura „Minerva” s-a tipărit o mare carte a folcloristicii noastre, pe care cercetătorii teatrului popular românesc o vor include în bibliografia fundamentală. De cinci decenii, acest studiu de folclor comparat, imprimat la Cracovia, în limba polonă (1933), aștepta lumina tiparului românesc.

Este teza de doctorat a învățatului slavist ieșean Petru Caraman, care, conform manuscrisului din arhiva autorului, se înfățișează azi studioșilor sub titlul *Colindatul la români, slavii și la alte popoare*.

De la B. P. Hasdeu, nimeni nu mai încercase o investigație folcloristică într-o arie geografică atât de vastă, potrivit unuia dintre autorii de teme și motive. Începând cu romanii și până în veacul nostru, sărbătorile de iarnă, cu semnificațiile lor socio-economice și mitic-religioase, sînt cercetate în contextul spațiului european de interferență lati-

no-slavă.

Ceremonialul ancestral al colindei, care fixează un element de cultură sătească, are implicații încă necercetate îndeajuns, legate de modalitățile spectaculare de teatru vechi. În volumul lui Petru Caraman se configurează o mentalitate arhaică a comunităților de tip agrar, căreia „jocul” îi era o formă de expresie adecvată.

Un impresionant aparat de note, un pătrunzător studiu introductiv datorat lui Ovidiu Birlea, fac din această ediție un eveniment editorial.

I. N.